

Suvestinė redakcija nuo 1996-10-23 iki 1997-07-10

Įstatymas paskelbtas: Žin. 1996, Nr. [35-855](#), i. k. 0961010ISTA00I-1246

LIETUVOS RESPUBLIKOS STOMATOLOGINĖS PRIEŽIŪROS (PAGALBOS) Į S T A T Y M A S

1996 m. kovo 28 d. Nr. I-1246
Vilnius

I SKYRIUS BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis. Įstatymo paskirtis

Šis įstatymas reglamentuoja teisę verstis gydytojo stomatologo, dantų techniko, burnos higienisto ir gydytojo stomatologo padėjėjo praktika, stomatologinės priežiūros atlikimo (pagalbos teikimo) tvarką ir kontrolę, stomatologų ir stomatologų specialistų pareigas bei teises, valstybinio reguliavimo būdus, atsakomybės pagrindus.

2 straipsnis. Pagrindinės sąvokos

Šiame įstatyme vartojamos sąvokos:

stomatologinė priežiūra (pagalba) – asmens sveikatos priežiūros dalis, skirta burnos ertmės organų ligų individualiai profilaktikai, diagnostikai, gydymui ir dantų protezavimui;

stomatologinė praktika – dalis medicinos praktikos, kuria verstis turi teisę bendrosios praktikos gydytojai stomatologai ir gydytojai stomatologai specialistai;

bendrosios praktikos gydytojas stomatologas (toliau – **stomatologas**) – gydytojas, turintis bendrosios praktikos gydytojo stomatologo licenciją;

gydytojas stomatologas specialistas (toliau – **stomatologas specialistas**) – gydytojas, turintis stomatologo specialisto (burnos chirurgo, protezuotojo, endodontologo, periodontologo, ortodontologo, vaikų stomatologo) licenciją;

dantų technikas – asmuo, šio įstatymo nustatyta tvarka įgijęs dantų techniko licenciją;

burnos higienistas – asmuo, šio įstatymo nustatyta tvarka įgijęs burnos higienisto licenciją;

gydytojo stomatologo padėjėjas – asmuo, šio įstatymo nustatyta tvarka įgijęs stomatologo padėjėjo licenciją;

pacientas – asmuo, kuris naudojasi stomatologine priežiūra (pagalba);

stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstaiga (toliau – **įstaiga**) – asmens sveikatos priežiūros įstaiga, įmonė, organizacija, įstatymų nustatyta tvarka gavusi licenciją ir akredituota atlikti stomatologinę priežiūrą bei suteikti stomatologinę pagalbą. Jei tokią licenciją turi ir yra akredituota tik dalis įstaigos, ši sąvoka taikoma ir jai;

Lietuvos nacionalinės sveikatos sistemos stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstaiga (toliau – **LNSS įstaiga**) – valstybės ar savivaldybės įstaiga, akredituota Lietuvos nacionalinės sveikatos sistemos veiklai pagal šios sistemos veiklos organizavimo lygius, nustatytus įstatymų ir kitų teisės aktų;

sertifikatas – specialus dokumentas, patvirtinantis specialisto pasirengimą atlikti tam tikras stomatologines paslaugas;

pirminės stomatologinės praktikos licencija – dokumentas, leidžiantis asmeniui verstis pirmine stomatologine praktika;

specializuotos stomatologinės praktikos licencija – dokumentas, leidžiantis asmeniui verstis viena iš specializuotų stomatologinės praktikos rūšių.

Straipsnio pakeitimai:

Nr. [I-1558](#), 1996-09-25, Žin., 1996, Nr. 102-2316 (1996-10-23), i. k. 0961010ISTA00I-1558

II SKYRIUS STOMATOLOGINĖ PRIEŽIŪRA (PAGALBA) IR PRAKTIKA

3 straipsnis. Teisė verstis stomatologine praktika

1. Teisę verstis stomatologine praktika turi asmenys, turintys aukštojo mokslo gydytojo stomatologo diplomą, įgytą ar nostrifikuotą Lietuvos Respublikoje, atlikę nustatytos trukmės rezidentūrą ir įstatymų nustatyta tvarka gavę licenciją.

2. Teisę teikti tam tikras stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas ir patarnavimus (toliau – stomatologinės priežiūros paslaugos) suteikia sertifikatas. Stomatologinės priežiūros paslaugų rūšių, kurioms būtinas sertifikatas, sąrašą tvirtina Sveikatos apsaugos ministerija.

3. Licencijas verstis stomatologine praktika ir sertifikatus teikti tam tikras stomatologinės priežiūros paslaugas išduoda, atnaujina, sustabdo ir panaikina Sveikatos apsaugos ministerija Gydytojo medicinos praktikos įstatymo ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

Straipsnio dalies pakeitimai:

Nr. [I-1558](#), 1996-09-25, Žin., 1996, Nr. 102-2316 (1996-10-23), i. k. 0961010ISTA00I-1558

4. Stomatologams licencijos išduodamos nustatyta pirminės medicinos praktikos licencijų išdavimo tvarka. Pirminės stomatologinės praktikos mastą ir paslaugų teikimo tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

5. Stomatologams specialistams licencijos išduodamos nustatyta specializuotos medicinos praktikos licencijų išdavimo tvarka. Specializuotos stomatologinės praktikos rūšis, mastą ir paslaugų teikimo tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

4 straipsnis. Teisė verstis dantų techniko, burnos higienisto ir stomatologo padėjėjo praktika

1. Teisę verstis dantų techniko praktika turi asmenys, turintys aukštesniojo mokslo dantų techniko diplomą, įgytą ar nostrifikuotą Lietuvos Respublikoje, ir gavę dantų techniko licenciją. Dantų technikas, norintis gaminti dantų protezus iš brangiųjų metalų, privalo gauti sertifikatą.

2. Teisę verstis burnos higienisto praktika turi asmenys, turintys aukštojo arba aukštesniojo mokslo diplomą, įgytą ar nostrifikuotą Lietuvos Respublikoje, ir gavę burnos higienisto licenciją.

3. Teisę verstis stomatologo padėjėjo praktika turi asmenys, turintys aukštesniojo mokslo stomatologo padėjėjo ar medicinos sesers diplomą, įgytą ar nostrifikuotą Lietuvos Respublikoje, ir gavę stomatologo padėjėjo licenciją.

4. Dantų techniko, burnos higienisto ar stomatologo padėjėjo licencijas ir sertifikatus išduoda Sveikatos apsaugos ministerija.

5. Dantų technikai, burnos higienistai ir stomatologų padėjėjai neturi teisės gydyti ir protezuoti dantų.

5 straipsnis. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstaigos

1. Įstaigos steigiamos, reorganizuojamos ir likviduojamos šio ir kitų įstatymų bei teisės aktų nustatyta tvarka.

2. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas galima teikti tik stomatologinei priežiūrai (pagalbai) akredituotose ir licencijas turinčiose įstaigose ar įmonių padaliniuose, akredituotuose ar atestuotuose teikti stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas. Akreditaciją vykdo Valstybinė akreditavimo sveikatos priežiūros veiklai tarnyba prie Sveikatos apsaugos ministerijos.

3. Valstybės įstaigas steigia Sveikatos apsaugos ministerija, apskrities valdytojas, o savivaldybės įstaigas – vietos savivaldybė.

4. Privačių įstaigų steigėjais gali būti juridiniai ar fiziniai asmenys. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstaigos steigėjas privalo užtikrinti, kad stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstaigai vadovautų specialistas, turintis licenciją stomatologinei praktikai.

5. Įstaigoje turi būti sukomplektuotos visos atitinkamai stomatologinės priežiūros (pagalbos) veiklai būtinos tarnybos. Jų sąrašą sudaro Sveikatos apsaugos ministerija. Jeigu įstaiga neturi visų būtinų tarnybų, ji privalo sudaryti sutartis su kitomis akredituotomis stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstaigomis.

III SKYRIUS STOMATOLOGŲ, STOMATOLOGŲ SPECIALISTŲ IR PACIENTŲ TEISĖS, PAREIGOS IR ATSAKOMYBĖS PAGRINDAI

6 straipsnis. Stomatologų ir stomatologų specialistų teisės

1. Stomatologai ir stomatologai specialistai turi teisę:
 - 1) verstis stomatologine praktika įstatymų nustatyta tvarka;
 - 2) tobulinti profesines žinias;
 - 3) skirti ir išrašyti vaistus;
 - 4) pagal savo kompetenciją išduoti asmens sveikatos pažymėjimus, kuriuose pateikiami stomatologinės priežiūros (pagalbos) duomenys;
 - 5) atsisakyti taikyti stomatologinės priežiūros (pagalbos) metodus, prieštaraujančius gydytojo etikos principams ir moralės normoms, jeigu tai nesukelia pavojaus asmens sveikatai ar gyvybei.
2. Stomatologai, stomatologai specialistai, dantų technikai, burnos higienistai, stomatologų padėjėjai turi teisę į draudimą darbdavio lėšomis dėl profesinės rizikos darbe, kurią nustato kiti įstatymai ir teisės aktai.

7 straipsnis. Stomatologų ir stomatologų specialistų pareigos

- Stomatologai ir stomatologai specialistai privalo:
- 1) atlikti būtinąją stomatologinę priežiūrą (teikti pagalbą);
 - 2) tinkamai atlikti stomatologinę priežiūrą (teikti pagalbą), atlikti burnos ertmės organų ligų profilaktiką;
 - 3) laikytis medicinos etikos reikalavimų;
 - 4) tvarkyti medicinos dokumentaciją pagal galiojančių teisės aktų reikalavimus;
 - 5) nustatyta tvarka teikti statistikos ir kitos privalomos atskaitomybės duomenis;
 - 6) pranešti teisėtvarcos ar teisės saugos institucijoms apie pacientus, kurie galėjo būti nusikaltimo vykdytojai, liudytojai ar nukentėjusieji;
 - 7) Sveikatos apsaugos ministerijos, teisėtvarcos ar teisės saugos institucijų prašymu pateikti stomatologinės priežiūros duomenis;
- Straipsnio punkto pakeitimai:*
Nr. [I-1558](#), 1996-09-25, Žin., 1996, Nr. 102-2316 (1996-10-23), i. k. 0961010ISTA00I-1558
- 8) naudoti tik Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintus gydymo metodus, įrangą ir medžiagas (medicinos technologijas);
 - 9) prisidėti prie stomatologinio profilio specialistų rengimo;
 - 10) vykdyti įstatymų ir kitų teisės aktų nustatytas pareigas bei reikalavimus.

8 straipsnis. Neteisėta stomatologinė praktika

1. Neteisėta stomatologinė praktika yra tokia veikla, kai asmuo:
 - 1) verčiasi stomatologine praktika neturėdamas licencijos arba licencija yra negaliojanti;
 - 2) verčiasi stomatologine praktika be sertifikato, kai jis yra būtinas;
 - 3) verčiasi stomatologine praktika ne pagal licencijoje nurodytą specialybę;

- 4) neteisėtai pasisavina gydytojo stomatologo vardą.
2. Asmuo, kuris verčiasi neteisėta stomatologine praktika, traukiamas atsakomybėn pagal įstatymus.

9 straipsnis. Stomatologų ir stomatologų specialistų atsakomybė už paciento sveikatai padarytą žalą

Stomatologai ir stomatologai specialistai už žalą, padarytą paciento sveikatai, atsako įstatymų nustatyta tvarka.

10 straipsnis. Pacientų teisės ir pareigos

1. Pacientai turi teisę:
 - 1) pasirinkti nuolatinėje gyvenamojoje vietovėje pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio savivaldybių įstaigą (bendrosios praktikos gydytojo stomatologo kabinetą) ir ten dirbantį stomatologą;
 - 2) pasirinkti, turint stomatologo siuntimą, atitinkamos srities stomatologą specialistą antrinio ir tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio ambulatorinėse apskrityse ar valstybės įstaigose;
 - 3) pasirinkti privačią įstaigą ir ten dirbantį stomatologą ar stomatologą specialistą;
 - 4) gauti informaciją apie įstaigas ir jų teikiamas paslaugas;
 - 5) gauti informaciją apie savo burnos ertmės organų būklę, taip pat turi teisę į šios informacijos konfidencialumą. Nepilnamečiams arba neveiksniesiems asmenims minėta informacija privalo būti suteikiama dalyvaujant jų įstatyminiams atstovams;
 - 6) gauti informaciją apie atliekamus stomatologinės priežiūros (pagalbos) diagnostikos ir gydymo metodus, jų galimas pasekmes, leisti juos taikyti ar jų atsisakyti;
 - 7) ginčyti gautų stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų tinkamumą ar kokybę, įstatymų nustatyta tvarka gauti atlyginimą už žalą, padarytą dėl stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstaigos ar jos darbuotojų kaltės;
 - 8) naudotis įstatymų nustatyto masto ir numatytose įstaigose valstybės ar savivaldybių remiamomis (nemokamomis) stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugomis.
2. Pacientų pareigos:
 - 1) rūpintis savo burnos ertmės ir dantų priežiūra;
 - 2) vykdyti stomatologų ir stomatologų specialistų paskyrimus;
 - 3) informuoti stomatologus, stomatologus specialistus, burnos higienistus, kurie teiks stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas, apie turimą ypač pavojingų užkrečiamų ligų infekciją.

IV SKYRIUS STOMATOLOGINĖS PRIEŽIŪROS (PAGALBOS) IŠLAIDŲ KOMPENSAVIMAS

11 straipsnis. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) išlaidų kompensavimo šaltiniai

1. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) išlaidos gali būti kompensuojamos:
 - 1) iš valstybės ar savivaldybės lėšų (valstybės ar savivaldybių remiamos (nemokamos) stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos);
 - 2) iš privalomojo sveikatos draudimo lėšų;
 - 3) iš papildomojo sveikatos draudimo lėšų;
 - 4) iš pacientų savanoriškų įmokų.
2. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) išlaidos kompensuojamos įstatymų ir kitų teisės aktų nustatyta tvarka.

12 straipsnis. Asmenys, turintys teisę į valstybės ar savivaldybių remiamas (nemokamas) stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas LNSS įstaigose

1. Teisę į valstybės ar savivaldybių remiamas (nemokamas) stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas, teikiamas LNSS įstaigose, turi:

- 1) Lietuvos Respublikos piliečiai bei jų nepilnamečiai vaikai;
- 2) asmenys, nuolat gyvenantys Lietuvoje, bei jų nepilnamečiai vaikai;
- 3) asmenys, neturintys Lietuvos Respublikos pilietybės, bet turintys leidimą laikinai gyventi Lietuvoje, bei jų nepilnamečiai vaikai.

2. Šio straipsnio pirmojoje dalyje išvardyti asmenys toliau vadinami nuolatiniais gyventojais.

3. Užsienio valstybių piliečiams LNSS įstaigos nemokamai teikia tik Vyriausybės nustatytas būtiniosios stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas, jei ko kita nenustato Lietuvos Respublikos tarptautinės sutartys.

4. Dokumentų, liudijančių gyventojų priklausymą asmenims, išvardytiems šio straipsnio pirmojoje dalyje, pateikimo LNSS įstaigoms formas ir tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija kartu su Vidaus reikalų ministerija.

13 straipsnis. Nemokamų stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų, teikiamų nuolatiniais gyventojams, nomenklatūros nustatymas

1. Nuolatiniais gyventojams nemokamai teikiamos tik būtiniosios stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos ir patarnavimai.

2. Sveikatos sistemos įstatymo nustatytoms asmenų kategorijoms nemokamai teikiamos stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos pagal Vyriausybės patvirtintą šių paslaugų sąrašą.

14 straipsnis. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos ir patarnavimai

1. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas sudaro paslaugos ir patarnavimai, teikiami atliekant burnos ertmės organų ligų individualią profilaktiką, diagnozuojant, gydant ir protezuojant dantis.

2. Pirminės, antrinės ir tretinės stomatologinės priežiūros paslaugų sąrašą (nomenklatūrą) sudaro Sveikatos apsaugos ministerija.

15 straipsnis. Būtiniosios stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos ir patarnavimai

1. Būtiniosios stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas sudaro:

1) pirmoji stomatologinė pagalba nelaimingų atsitikimų ar ūmaus gyvybei pavojingo susirgimo vietoje;

2) artimiausia skubi institucinė stomatologinė pagalba;

3) skubi stacionarinė stomatologinė pagalba stacionarinėse įstaigose.

2. Būtiniosios stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų mastą, jų teikimo pagrindus, sąlygas ir tvarką, įstaigų, specialistų kompetenciją būtiniosios stomatologinės priežiūros (pagalbos) teikimo klausimais nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

16 straipsnis. Savivaldybių ir valstybės remiamos (nemokamos) stomatologinės priežiūros (pagalbos) LNSS įstaigose esminės sąlygos

1. Sveikatos sistemos įstatymo nustatytoms asmenų kategorijoms LNSS įstaigose teikiamos nemokamos stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos ir patarnavimai pagal Vyriausybės patvirtintą šių paslaugų ir patarnavimų sąrašą, jei yra šios esminės sąlygos:

1) pacientas kreipiasi dėl nemokamų stomatologinių paslaugų ir patarnavimų teikimo į stomatologą, kuris dirba paciento gyvenamojoje vietovėje esančioje pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigoje;

2) pacientas kreipiasi dėl nemokamų stomatologinių paslaugų ir patarnavimų teikimo į antrinio ar tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigas. Šiuo atveju pacientas privalo pateikti stomatologo, dirbančio paciento gyvenamosios vietovės pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigoje, siuntimą dėl nemokamų paslaugų teikimo;

3) LNSS įstaiga, kuri siunčia pacientą į kitą LNSS įstaigą, motyvuotai pagrindžia poreikį toliau teikti nemokamas stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas kitoje įstaigoje, aprašo suteiktas nemokamas paslaugas pagal Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintus reikalavimus.

2. Reikalavimai, išdėstyti šio straipsnio pirmojoje dalyje, netaikomi pacientams, kurie kreipiasi į LNSS įstaigas dėl būtinios stomatologinės priežiūros (pagalbos).

17 straipsnis. Savivaldybių ir valstybės remiamos (nemokamos) stomatologinės priežiūros (pagalbos) LNSS įstaigose tvarka

Sveikatos sistemos įstatymo nustatytoms asmenų kategorijoms nemokamai teikiamų stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų pagal Vyriausybės patvirtintą šių paslaugų ir patarnavimų sąrašą teikimo LNSS įstaigose tvarkos ypatumai:

1) nemokamos stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos pirminio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigose, esančiose atitinkamos savivaldybės teritorijoje, teikiamos tik tos savivaldybės gyventojams, išskyrus būtinąją stomatologinę priežiūrą (pagalbą);

2) nemokamos stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos antrinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigose teikiamos tik atitinkamos apskrities nuolatiniais gyventojams, išskyrus būtinąją stomatologinę priežiūrą (pagalbą);

3) nemokamas stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas kelių apskričių ar visos šalies nuolatiniais gyventojams gali teikti tik į Sveikatos apsaugos ministerijos patvirtintą sąrašą įrašytos antrinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigos;

4) nemokamos stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos tretinio LNSS veiklos organizavimo lygio įstaigose nuolatiniais gyventojams teikiamos neatsižvelgiant į jų gyvenamąją vietą;

5) aukštųjų mokyklų ligoninės Sveikatos apsaugos ministerijos nustatyta tvarka ir mastu mokslo ir mokymo tikslais teikia pirminės ir antrinės stomatologinės priežiūros (pagalbos) nemokamas paslaugas;

6) būtinios stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugos LNSS įstaigose teikiamos nemokamai neatsižvelgiant į paciento apsilankymų įstaigose per kalendorinius metus skaičių.

18 straipsnis. Gyventojų informavimas apie nemokamas stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugas

Stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstaigų vadovai privalo teikti informaciją gyventojams apie valstybės ir savivaldybių remiamų (nemokamų) stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų rūšis ir jų teikimo mastą. Šios informacijos teikimo tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

19 straipsnis. Privalomuoju sveikatos draudimu kompensuojamų stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų teikimo įstaigose tvarka

1. Asmens teisę į stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų išlaidų kompensavimą iš privalomojo sveikatos draudimo lėšų nustato įstatymai ir kiti teisės aktai.

2. Privalomuoju sveikatos draudimu kompensuojamų stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų teikimo tvarka nustatoma kiekvienos LNSS įstaigos sveikatos priežiūros sutartyje su teritorine ligonių kasa.

3. Kiekvienas asmuo turi teisę į informaciją apie privalomuoju sveikatos draudimu kompensuojamų paslaugų ir patarnavimų mastą ir jų kainas.

4. Asmenys, turintys teisę į privalomuoju sveikatos draudimu kompensuojamą stomatologinę priežiūrą (pagalbą), kreipdamiesi į LNSS įstaigas dėl šių paslaugų, privalo pateikti šioms įstaigoms įstatymų nustatytus dokumentus.

20 straipsnis. Papildomuoju sveikatos draudimu kompensuojamų stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų teikimo astaigose tvarka

1. Papildomuoju sveikatos draudimu kompensuojamų stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų teikimo tvarka nustatoma įstaigos sveikatos priežiūros sutartyje su sveikatos draudimo organizacija.

2. Kiekvienas asmuo turi teisę į informaciją apie papildomuoju sveikatos draudimu kompensuojamų paslaugų ir patarnavimų mastą ir jų kainas.

V SKYRIUS STOMATOLOGINĖS PRIEŽIŪROS (PAGALBOS) VALSTYBINIO REGULIAVIMO YPATUMAI

21 straipsnis. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) mokymo ir auklėjimo įstaigose valstybinio reguliavimo ypatumai

1. Vyriausybė nustato stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų teikimo tvarką ir mastą valstybės ir savivaldybių mokymo ir auklėjimo įstaigose.

2. Vietos savivaldos institucijos Vyriausybės nustatyta tvarka ir mastu užtikrina stomatologinės priežiūros (pagalbos) vykdymą savivaldybių mokymo ir auklėjimo įstaigose.

3. Sveikatos apsaugos ministerija kartu su Švietimo ir mokslo ministerija Vyriausybės nustatyta tvarka ir mastu užtikrina stomatologinės priežiūros (pagalbos) vykdymą valstybės mokymo ir auklėjimo įstaigose.

22 straipsnis. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų kainų valstybinio reguliavimo ypatumai

1. Valstybės ir savivaldybių įstaigose teikiamų stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų kainas nustato Sveikatos apsaugos ministerija, suderinusi su Valstybine konkurencijos ir vartotojų teisių gynimo tarnyba prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės.

2. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų kainas privačiose įstaigose nustato jų savininkai, bet jos negali viršyti 60 procentų Sveikatos apsaugos ministerijos nustatytų stomatologinės priežiūros (pagalbos) paslaugų ir patarnavimų kainų.

23 straipsnis. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) priimtimumo ir tinkamumo kontrolė

Stomatologinės priežiūros (pagalbos) priimtimumo ir tinkamumo rodiklių kontrolės tvarką nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

24 straipsnis. Stomatologinės priežiūros (pagalbos) reklamos valstybinio reguliavimo ypatumai

Stomatologinės priežiūros (pagalbos) profilaktikos, diagnostikos ir gydymo metodų bei higienos priemonių, taip pat įrengimų ir medžiagų (medicinos technologijų) reklama leidžiama:

- 1) jei šios priemonės yra patvirtintos Sveikatos apsaugos ministerijos;
- 2) jei reklamuojama Vyriausybės nustatyta tvarka.

25 straipsnis. Valstybinio reguliavimo ypatumai, taikomi asmenims, įgijusiems nemokamą aukštąjį stomatologinį išsilavinimą

1. Asmenys, įgiję Lietuvos Respublikoje nemokamą aukštąjį stomatologinį išsilavinimą, baigę aukštąją mokyklą, privalo nustatytą laiką atidirbti valstybės ar savivaldybių įstaigose arba kompensuoti valstybės biudžetui aukštojo mokslo studijų išlaidas.

2. Asmenų, įgijusių nemokamą aukštąjį stomatologinį išsilavinimą, privalomai atidirbamo darbo valstybės ar savivaldybių įstaigose sąlygas ir trukmę nustato Vyriausybė.

3. Asmenų, įgijusių nemokamą aukštąjį stomatologinį išsilavinimą ir atsisakiusių atidirbti valstybės ar savivaldybių įstaigose, aukštojo mokslo studijų išlaidų kompensavimo tvarką nustato Vyriausybė.

26 straipsnis. Burnos ertmės organų ligų profilaktikos valstybinio reguliavimo principai

1. Burnos higienistai, stomatologų padėjėjai, stomatologai ir stomatologai specialistai, vykdydami stomatologinę priežiūrą (pagalbą):

1) įvertina burnos ertmės organų būklę, jai įtaką darančius sveikatos veiksnius, stomatologinės priežiūros (pagalbos) poreikius ir išteklius;

2) populiarina burnos ertmės organų ligų profilaktikos žinias, moko visuomenę burnos ertmės higienos, konsultuoja pacientus stomatologinės priežiūros (pagalbos) klausimais;

3) mažina burnos ertmės organų sergamumą naudodami specialias profilaktikos priemones;

4) užkerta kelią užkrečiamoms ligoms, plintančioms per seiles ir kraują.

2. Šie profilaktikos metodai taikomi:

1) asmenims iki 16 metų;

2) nėščioms moterims;

3) motinoms, iki sueis vieneri metai po gimdymo;

4) patiems to pageidaujantiems asmenims.

3. Burnos ertmės organų ligų profilaktikos mastą nustato Sveikatos apsaugos ministerija.

27 straipsnis. Burnos ertmės organų ligų profilaktikos programos

1. Burnos ertmės organų ligų profilaktikos programos gali būti valstybės ir savivaldybių. Jų rengimą, įgyvendinimą koordinuoja Sveikatos apsaugos ministerija.

2. Valstybės programas tvirtina Vyriausybė Sveikatos apsaugos ministerijos teikimu.

3. Savivaldybių programas tvirtina savivaldybės taryba savivaldybės gydytojo teikimu.

4. Patvirtintas programas privalo vykdyti jose nurodyti fiziniai ir juridiniai asmenys.

VI SKYRIUS BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

28 straipsnis. Atsakomybė už šio įstatymo pažeidimus

Juridiniai ir fiziniai asmenys, pažeidę šio įstatymo reikalavimus, atsako pagal įstatymus.

29 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas

Stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstatymas įsigalioja Stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstatymo įgyvendinimo įstatymo nustatyta tvarka.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

RESPUBLIKOS PREZIDENTAS

ALGIRDAS BRAZAUSKAS

Pakeitimai:

1.

Lietuvos Respublikos Seimas, Įstatymas

Nr. [I-1558](#), 1996-09-25, Žin., 1996, Nr. 102-2316 (1996-10-23), i. k. 0961010ISTA00I-1558

Lietuvos Respublikos stomatologinės priežiūros (pagalbos) įstatymo pakeitimo įstatymas